

РЕШЕНИЕ

№ 6650

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 12.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6143** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. Д. Г. от [населено място] обл. Б. чрез адв. А. против уведомително писмо изх. № 02-010-6500/3712 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за извършена оторизация на схемите и мерките за директни плащания за 2010г.

Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е нищожен и иска прогласяването му за такъв. В тази връзка излага доводи за некомпетентност на органа – издател, тъй като не е посочена длъжността на подписалото го длъжностно лице и няма печат на ДФ „Земеделие“. Твърди още, че подписът не е положен от съответното длъжностно лице, дори и то да разполага с компетентност.

Ответникът – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображения подробно развити в представените по делото писмени бележки.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е законосъобразността на уведомително писмо изх. № 02-010-6500/3712 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за извършена оторизация на схемите и мерките за директни плащания за 2010г. по искането на А. Г. за

прогласяване на неговата нищожност.

В останалата част – по отношение искането в жалбата за отмяна на административния акт, производството по делото е прекратено поради недопустимост на оспорването на основание чл. 159, т. 5 от АПК, с определение № 3233/16.07.2012г., което е влязло в сила на 31.07.2012г. като необжалвано от страните.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт. Съгласно чл. 149, ал. 5 от АПК искането за обявяване нищожност на атакувания акт не е скрепено със срок.

Разгледана по същество, искането за обявяване нищожност на акта е неоснователно, по следните съображения:

От съвкупната преценка на представените по делото доказателства, се установява, че А. Д. Г. е регистриран като земеделски производител с УРН 195355 и е подал общо заявление за плащания на площ с УИН: 01/020710/42123 за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни разплащания за кампания 2010г.

С оспореното в настоящото производство уведомително писмо изх. № 02-010-6500/3712 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” на жалбоподателя е оторизирана субсидия в размер на 6 601.45 лева и се отказва финансово подпомагане както следва: по СЕПП – в размер на 7 358.07 лева; по СНДП – 136.11 лева, по плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони - за декларираните 3 933.11 лева.

Видно от приложения по делото препис от уведомителното писмо същото е издадено от изпълнителния директор на ДФЗ, Р. П., с отбелязване, че документът е подписан с професионален електронен сертификат сериен номер 10012243 валиден до 26.04.2012г. с издател Б. Б. АД В -Т.. Посочено е, че оригиналът на електронния документ е достъпен на интернет страницата на ДФ „Земеделие”.

В хода на съдебното производство ответникът представя препис от протокол № 16 от заседанието на УС на ДФЗ състояло се на 31.03.2011г. за избор на Р. П. за изпълнителен директор на фонда, както и препис от сертификат за УЕП – Професионален валиден от 27.04.2011г. – 26.04.2012г.

Оспореното уведомително писмо е представено по делото и на СД носител.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителният директор на ДФ „Земеделие”, който съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП е изпълнителен директор и на Разплащателна агенция. Съгласно легалната дефиниция, дадена в нормата на § 1, т.14 от ДР на ЗПЗП – Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. На основание чл. 43 от ЗПЗП именно Разплащателната агенция извършва директни плащания по подадените заявления, от категорията на процесното, след като установи истинността на подаденото заявление, респективно намалява размера на плащането или отказва плащане по Схемата за единно плащане на площ /арг. от чл. 43, ал.3 и ал.4 от ЗПЗП/.

По силата на изричната норма на чл.11, ал.2, т. 4 от ЗПЗП Държавен фонд "Земеделие" изпълнява функциите на Разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация. В този смисъл са и действащите към момента на издаване на оспорения акт норми от подзаконовите актове - чл. 2, ал.2, т.1 от Устройствен правилник на фонда,

приет с ПМС № 255/15.09.2009г., отменен ДВ, бр. 55/20.07.2012г. и § 3 от ДР на Наредба № 105 от 22.08.2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол, издадена от Министъра на земеделието и горите, (обн. в ДВ, бр. 82/10.10.2006г., изм. и доп. в бр. 37/8.04.2008г.). Акредитацията, според [§ 1, т.15](#) от ДР на ЗПЗП представлява "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", а по смисъла на [§1, т.1](#) от Допълнителна разпоредба на Наредба № 79 от 1.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция (обн., ДВ, бр. 49/16.06.2006г.) е "процедура за признаване от компетентния орган, че организацията и системата за вътрешен контрол на Разплащателната агенция отговарят на критериите, посочени в приложението". Страните в процеса не спорят, че към момента на издаване на оспорения акт - 02.10.2011г. акредитацията на ДФ Земеделие - Разплащателна агенция е налице, въз основа на издадени заповеди за годишно сертифициране на министъра на земеделието и храните.

По силата на чл.18, ал.1, т.2 от ЗПЗП изпълнителният директор е един от органите на фонда. От приложения по делото протокол от заседание на УС на ДФЗ от 31.03.2011г. е видно, че Р. П. е избран за изпълнителен директор на фонда съгласно чл. 18, ал.3 от ЗПЗП.

С оглед на изложеното възраженията в жалбата за липса на материална компетентност на органа, издал оспореното уведомително писмо са неоснователни.

Уведомителното писмо е издадено във формата на електронен документ по смисъла на чл. 184, ал.1 от ГПК и е подписано от Р. П. с универсален електронен подпис /УЕП/ – професионален, удостоверен със сертификат номер 10012243 на Б. Б. АД В –Т. и в периода на неговата валидност от 27.04.2011г. до 26.04.2012г. Поради това неоснователни са и доводите на жалбоподателя, че положението върху документа подпис не изхожда от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

По изложените съображения се налага краен извод, че атакуваният административен акт е издаден от административен орган, притежаващ материална компетентност по чл.20а от ЗПЗП и не страда от други пороци на формата, административната процедура при издаването му и материалния закон, които да обосноват неговата недействителност. Поради това подадената от А. Г. жалба в частта ѝ по искането за прогласяване нищожност на акта, следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора и направено от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ДФ „Земеделие“ сумата от 150 лева на основание чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. Г. от [населено място], обл. Б. против уведомително писмо изх. № 02-010-6500/3712 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор

на Държавен фонд „Земеделие” за извършена оторизация на схемите и мерките за директни плащания за 2010г. в частта по искането за прогласяване на неговата нищожност.

ОСЪЖДА А. Д. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], обл. Б., [улица], да заплати на Държавен фонд "Земеделие" сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: